

Motion

1978/79: 2563

av Hans Gustafsson m. fl.

med anledning av propositionen 1978/79: 112 om regionalpolitik

Blekinge län är ett av de län som haft den allra sämsta befolknings- och sysselsättningsutvecklingen under de senaste åren. Blekinge är exempelvis det enda länet i hela landet som oavbrutet minskat sin folkmängd sedan år 1975. Tack vare omfattande insatser av kommuner, landsting och länsmyndigheter för att öka sysselsättningen har befolkningsminskningen i länet i någon mån kunnat begränsas.

De främsta orsakerna till länets mycket besvärliga situation är den speciella näringslivsstrukturen. Den stora minskningen av antalet industriarbetstillfällen — omkring 2 000 sedan år 1975 — har inte kunnat ersättas med nya arbetstillfällen inom andra näringar. Inte heller har länet fått del av utlokaliseringen av statlig verksamhet.

Länets problem har ofta uppfattats som tillfälliga, vilket fått till följd att problemen kvarstår. För att komma ifrån ett ensidigt näringsliv och för att lösa de problem som föreligger för exempelvis varven, Uddcomb Sweden AB och industrin i Olofströms kommun krävs åtgärder som kan verka på längre sikt. Annars riskerar länet få en omfattande avfolkning under 1980-talet. Länets kommuner, landsting och länsmyndigheter har påtagit sig ett stort ansvar att lösa länets problem genom egna insatser och genom en särskild länsaktion — Aktion Blekinge. Bland annat syftar detta arbete till att ta till vara och utveckla sådana näringar där länet har speciella förutsättningar. Exempel på det senare är fisket och turismen. Det är dock viktigt att även staten tar sitt ansvar i en för länet allvarlig situation.

Enligt regeringens förslag till stödområdesindelning kommer ingen av Blekinge läns kommuner att inplaceras i stödområde. Detta är anmärkningsvärt, då flera av de kommuner som föreslagits bli inplacerade i stödområde har haft en bättre utveckling än Blekinge läns kommuner. Exempelvis har Nora och Lindesbergs kommuner i Örebro län inplacerats i stödområde 2, trots att dessa kommuner haft en klart bättre befolkningsutveckling sedan år 1975 än exempelvis Karlshamns och Olofströms kommuner. Vid en jämförelse av befolkningsutvecklingen över en längre period — från och med år 1950 — framgår vidare att Karlskrona kommun är det enda primära centrum i landet som minskat sin folkmängd.

Även vad gäller sysselsättningen har länets kommuner från mitten av 1970-talet haft en klart sämre utveckling än många av de kommuner som föreslagits ingå i något av stödområdena.

Det bör även i det här sammanhanget framhållas att det knappast torde finnas någon kommun i hela landet som haft en sämre utveckling än Olofströms kommun. Kommunens folkmängd har minskat med nästan 10 % och antalet barn i åldrarna 0—6 år med hela 40 % under 1970-talet.

Med hänsyn till de allvarliga problemen i länet har länsstyrelsen i Blekinge län i samband med regeringens uppdrag till länsstyrelserna att lämna förslag till inplacering av kommuner i stödområden föreslagit att Karlskrona och Olofströms kommuner bör inplaceras i stödområde 3. Övriga kommuner har föreslagits inplacerade i stödområde 2.

Med åberopande av det anförda får vi härmed hemställa

att riksdagen måtte besluta att Karlskrona och Olofströms kommuner inplaceras i stödområde 3 och kommunerna Ronneby, Karlshamn och Sölvesborg i stödområde 2.

Stockholm den 19 april 1979

HANS GUSTAFSSON (s)

CLAES ELMSTEDT (c)

HANS WACHTMEISTER (m)

MARGOT HÅKANSSON (fp)

HELGE KARLSSON (s)

RALF LINDSTRÖM (s)

KARL-A. PETERSSON (c)